

روی خط جام جهانی

پایان سکوت مهاجم دورگه

در ماه‌های اخیر، گمانه‌زنی‌ها و شایعات بسیاری پیرامون دنیس اکرت، مهاجم دورگه ایرانی-آلمانی، در فضای رسانه‌های منتشر شده بود. سرانجام این بازیکن جوان توانست فرصت حضور در اردوی تیم ملی ایران برای جام جهانی ۲۰۲۶ را به دست آورد. دعوت اکرت به تیم ملی پس از حواشی مربوط به سردار آزمون و عدم حضور وی در ترکیب تیم ملی، مورد توجه امیرقلعه‌نویی، سرمربی تیم ملی، قرار گرفت و نام وی در لیست نهایی جام جهانی لحاظ شد. اما بر خلاف انتظارات اولیه، دنیس اکرت حتی برای یک لحظه نیز در هیچ یک از سه مسابقه تیم ملی ایران در جام جهانی به میدان نرفت و هر سه بازی را از روی نیمکت ذخیره‌ها تماشا کرد. در حالی که مهدی طارمی به عنوان مهاجم ثابت تیم ملی به میدان می‌رفت، بازیکنانی نظیر علی علیپور و شهریار مغانلو نیز به عنوان یار تعویضی فرصت حضور در زمین را پیدا کردند. اما قلعه‌نویی در این تورنمنت تمایلی به استفاده از اکرت نشان نداد و اولین تجربه ملی این بازیکن چندان موفقیت‌آمیز به پایان نرسید. دنیس اکرت پس از بازگشت از جام جهانی، با انتشار پستی در صفحه اینستاگرام خود، احساساتش را درباره این تجربه بیان کرد. وی ضمن ابراز خوشحالی از حضور در تیم ملی ایران و یافتن دوستان و هم‌تیمی‌های جدید، از حمایت بی‌دریغ هواداران تیم ملی ایران در طول مسابقات قدرانی کرد. اکرت در پست خود نوشت: «کمی زمان لازم بود تا بتوانم این حقیقت را که این سفر به پایان رسیده، هضم کنم. بسیار غمگینم که جام جهانی ما تمام شد، نه فقط به این دلیل که حذف شدیم، بلکه به این خاطر که فرصت این را داشتم تا در طول این مسیر، با آدم‌های فوق‌العاده زیادی ملاقات کنم. شاید برخی از آنها را دیگر هرگز نبینم و همین موضوع، خداحافظی را دشوارتر می‌کند.»

وی در ادامه از مردم مکزیک بابت میهمان‌نوازی‌شان تشکر کرده و خطاب به هواداران ایرانی در سراسر جهان نوشت: «ممنونم. متشکرم که از ما حمایت کردید، به ما باور داشتید و هر کجا که رفتیم، عشق خود را به ما ابراز کردید. اشتیاق شما برای ما همه چیز بود و هرگز آن را فراموش نخواهم کرد.» اکرت با اشاره به عدم حضورش در میدان، این موضوع را برای خود بسیار دشوار توصیف کرد: «دانستن اینکه این فصل از زندگی به پایان رسیده، دردناک است. گاهی دلت می‌خواهد زمان را به عقب برگردانی و چند موضوع را تغییر دهی. شخصاً این موضوع برای من بسیار دشوار است، زیرا نتوانستم آن طور که امیدوار بودم، در زمین بازی به تیم کمک کنم.» وی درباره این تورنمنت گفت: «من چیزهای زیادی یاد گرفته‌ام، به عنوان یک انسان رشد کرده و مهم‌تر از همه، هم‌تیمی‌هایی به دست آوردم که برای من حکم خانواده را دارند.»

وی در پایان پست خود، ضمن آرزوی خوشبختی برای همگان، ابراز امیدواری کرد که به زودی دوباره مسیرش با تیم ملی ایران تاقی پیدا کند.

رئیس جمهور مکزیک:

استقبال از تیم ایران، نماد میهمان‌نوازی و انسان‌دوستی مردم ماست

کلودیا شینباؤم، رئیس جمهور مکزیک، با اشاره به استقبال گرم مردم این کشور از تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی، تأکید کرد که این اقدام کاملاً مردمی و برخاسته از فرهنگ میهمان‌نوازی مکزیک‌ها بوده و هیچ ارتباطی با روابط سیاسی دولت‌ها نداشته است.

وی حضور خود خوش مردم تیخوانا و اجرای موسیقی سنتی ماریاچی را نمادی از محبت، همدلی، انسان‌دوستی و میهمان‌نوازی مردم مکزیک توصیف کرد.

رئیس جمهور مکزیک سیاست خارجی کشورش را مبتنی بر روابط میان ملت‌ها دانست که ریشه در «دکترین استرادا» و احترام متقابل به کشورها و عدم مداخله دارد. او افزود که ارزش‌های مردم مکزیک از فرهنگ‌های بومی سرچشمه می‌گیرد که روحیه جمع‌گرایی، همبستگی و اهمیت جامعه را بر فردگرایی مقدم می‌داند. شینباؤم همچنین به شور و اشتیاق مردم نسبت به فوتبال اشاره کرد و از مردم مکزیک خواست به هویت و فرهنگ خود افتخار کنند و تأکید کرد که روحیه همبستگی، شادی، محبت و انسان‌دوستی از ویژگی‌های منحصر به فرد مردم این کشور است.

اعتراض به فیفا به دلیل اعطای جایزه صلح به ترامپ

۵۰ عضو پارلمان اروپا خواستار تحقیق فیفا درباره رئیس خود، جیانی اینفانتینو، به دلیل نقض قوانین بی‌طرفی سیاسی این نهاد شدند. این فشارها پس از اعطای جایزه صلح فیفا به دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا، شکل گرفته است. این نمایندگان پارلمان اروپا در نامه‌ای که وب‌سایت تحلیلی پژوهشی آمریکایی پولیتیکوپهن دست‌افشته، حمایت خود را از شکایت سازمان غیردولتی حقوق بشر فیراسکوئر اعلام کردند. در این شکایت از کمیته اخلاق فیفا خواسته شد تا درباره تصمیمات مربوط به ایجاد جایزه سالانه صلح فیفا و سپس اعطای این جایزه به ترامپ تحقیق کند.

در این نامه استدلال شده که اظهارات عمومی اینفانتینو به نفع رئیس جمهور آمریکا، اساسنامه این فدراسیون را نقض می‌کند؛ اساسنامه‌ای که تصریح دارد فیفا در امور سیاسی و مذهبی بی‌طرف می‌ماند. بری اندروز، نماینده پارلمان اروپا از گروه نوسازی اروپا و نویسنده این نامه، تأکید کرد که جام جهانی باید جهان را متحد کند و رفتار اینفانتینو اعتبار این سازمان را زیر سؤال می‌برد.

ترامپ این جایزه تازه تأسیس را در ۵ دسامبر ۲۰۲۵ در دستان اینفانتینو دریافت کرد. شکایت اولیه فیراسکوئر تنها سه روز بعد مطرح شد و در آن تأکید شده که اینفانتینو پیش از ایجاد این جایزه، شورای فیفا را مطلع نکرده بود؛ اقدامی که به عنوان تلاشی برای نزدیک شدن به رئیس جمهور آمریکا قلمداد شده است. نامه نمایندگان پارلمان اروپا بر ضرورت پاسخگویی به این مسأله تأکید دارد. فیفا دریافت این شکایت در ماه دسامبر ۲۰۲۵ تأیید کرده، اما هنوز به نامه نمایندگان یا درخواست پولیتیکوپری اظهار نظر پاسخی ن داده است. می‌اوایل بر این نیست که اعضای پارلمان اروپا از فیفا انتقاد می‌کنند. آنها پیش از این نیز تصمیم اعطای میزبانی جام جهانی ۲۰۳۴ به عربستان سعودی و از کشورها به سابقه نگران‌کننده در زمینه حقوق بشر است، محکوم کرده و فیفا را به زیر پا گذاشتن اصول خود متهم کرده بودند.

انگار نه انگار تیم ملی از جام جهانی حذف شده است

نه استعفا، نه عذرخواهی؛ فقط سکوت

تا روزهای پس از حذف، تنها چند بازیکن از جمله علیرضا بیرانوند، مهدی قایدی، دنیس اکرت، صالح حمدانی، میلاد محمدی، علی نعمتی و سعید عزت‌اللهی با انتشار پیام‌هایی در شبکه‌های اجتماعی از مردم عذرخواهی کردند. هرچند این پیام‌ها لحنی محتاطانه داشت و ناگامی تیم را تا حدی به بدشانسی نسبت می‌داد، اما دست‌کم تلاشی برای برقراری ارتباط با افکار عمومی محسوب می‌شد.

در مقابل، سکوت بازیکنان باتجربه‌ای مانند مهدی طارمی، علیرضا جهانبخش، احسان حاج‌صفی، شجاع خلیل‌زاده، حسین کتغانی زادگان، سامان قدوس و چند چهره دیگر، بیش از هر چیز محل بحث شد. بازیکنانی که سال‌ها از سرمایه اجتماعی تیم ملی بهره برده‌اند، طبیعی است که در روزهای سخت نیز بیش از دیگران در معرض انتظارات هواداران برای توضیح، عذرخواهی یا حتی اعلام موضع قرار بگیرند.

نقد روز

سینا حسینی

خبرنگار

حذف تیم ملی فوتبال ایران از رقابت‌های جام جهانی، مانند هر ناگامی بزرگ دیگری، انتظار واکندشی درخور از سوی اعضای تیم را در میان افکار عمومی ایجاد کرد. اما آنچه بیش از حذف خود، توجه بسیاری از علاقه‌مندان فوتبال را جلب کرد، سکوت بخش قابل توجهی از بازیکنان باتجربه و اعضای کادر فنی بود؛ سکوتی که این پرسش را به وجود آورده است که آیا این نسل از بازیکنان همچنان خود را متعهد به پاسخگویی در مقابل عملکردشان می‌دانند یا ترجیح می‌دهند بدون هیچ توضیحی به مسیر خود ادامه دهند.

بدرقه دراماتیک یوزها در مرز تیخوانا

ایران، برادر، تو دیگر مکزیک هستی!

گزارش یک

مرتضی طه‌وری

خبرنگار

از حال و هوای کاروان ایران پس از پایان جام جهانی اراره می‌دهد. در این تصاویر، بازیکنان با وجود خستگی مفرط و اندوه ناشی از حذف، با رویی گشاده و طمأنینه به درخواست هواداران پاسخ می‌دهند و تلاش می‌کنند خاطره‌های خوش برای مردم میزبان به جا بگذارند.

کاروان تیم ملی با همان اتوبوسی که در روزهای گذشته برای رفت‌وآمد میان هتل، زمین تمرین و فرودگاه از آن استفاده می‌کرد، وارد مرکز خرید شد. برای حفظ امنیت نیز نیروهای گارد ملی مکزیک، پلیس ایالتی و مأموران حفاظت مرکز خرید، با بازیکنان را همراهی می‌کردند. با این حال، فضای حاکم بر این دیدار کاملاً دوستانه بود و ازحام هواداران بدون کوچکترین تنش‌ی مدیریت شد.

بازیکنان در گروه‌های مختلف مشغول خرید یا استراحت بودند. برخی از فروشگاه‌های پوشاک و لوازم ورزشی بازدید کردند. تعدادی برای صرف قهوه و دسر در کافه‌های مرکز خرید توقف کردند و عده‌ای نیز روی میزهای بخش عمومی نشستند. اما تقریباً هیچ‌کدام از آنها درخواست عکس با امضای هواداران را رد نکردند. در یکی از تصاویر، مهدی طارمی، روزبه چشمی، سعید عزت‌اللهی، علیرضا جهانبخش و رامین رضاییان کنار هم در کافه‌های نشسته‌اند که چند کودک مکزیک‌بی با توپ و دفترچه‌های جام جهانی به سراغشان می‌آیند؛ بازیکنان نیز با حوصله یادگاری‌های آنها را امضا می‌کنند.

طارمی بیش از دیگر بازیکنان مورد توجه هواداران قرار داشت و نوجوانان برای گرفتن سلفی با او صف کشیده بودند. سعید عزت‌اللهی روی توپ‌ها، پیراهن‌ها و مجله‌های هواداران امضا می‌کرد و رامین رضاییان که ساعاتی قبل از ناراحتی شدید خود بابت حذف ایران گفته بود، این بار با لبخند پاسخ محبت مکزیک‌یی‌ها را داد.

اما یکی از زیباترین لحظات این دیدار، رفتار علیرضا جهانبخش بود؛ کاپیتان تیم ملی برای امضای پیراهن یک

یک رفتار، بلکه درک زمان و حساسیت افکار عمومی است. نگاهی به نمونه‌های بین‌المللی نیز نشان می‌دهد که در فوتبال حرفه‌ای، اصل پاسخگویی کار فنی و انجام اصلاحات، مسیر موفقیت را پیدا کرده‌اند. اما آنچه در همه این نمونه‌ها مشترک است، اصل پاسخگویی، شفافیت و احترام به افکار عمومی است؛ موضوعی که در فوتبال ایران همچنان کم‌رنگ به نظر می‌رسد.

امروز پرسش اصلی این نیست که کدام بازیکن باید از تیم ملی خداحافظی کند یا چه کسی باید کنار برود. پرسش مهم‌تر این است که آیا فرهنگ مسئولیت‌پذیری قرار است در فوتبال ایران تقویت شود یا همچنان هر ناگامی بدون پاسخ روشن و بدون پذیرش مسئولیت به فراموشی سپرده خواهد شد؟ اگر پاسخ این سؤال منفی باشد، امید بستن به تغییرات اساسی و ساختن آینده‌ای متفاوت برای تیم ملی، دشوار خواهد بود.

پایانی تلخ برداستانی پرفراز و نشیب در جام جهانی

تیم ملی فوتبال ایران، پس از تجربه‌ای تلخ و پرحسرت در جام جهانی، امروز چهارشنبه، ۱۰ تیرماه به تهران بازمی‌گردد. این تیم، در یکی از دراماتیک‌ترین سناریوهای ممکن، با وجود ارائه نمایش‌های قابل‌تذکره، از شکست ناپذیری در مرحله گروهی، از صعود به مرحله حذفی بازماند.

شاکردان امیرقلعه‌نویی در این دوره از رقابت‌ها، با چالش‌های بسیاری روبه‌رو بودند. تغییر محل اردو، حضور اجباری در تیخوانا مکزیک، رفت‌وآمدهای فرسایشی برای انجام مسابقات و محدودیت‌های متعدد در مسیر آماده‌سازی، تنها بخشی از مشکلاتی بود که ملی‌پوشان با آن دست و پنجه نرم کردند. با این‌حال، تیم ملی با کسب سه تساوی در مرحله گروهی، عملکردی درخور تحسین از خود نشان داد. اما گل‌های مرود، تیرک‌های پایایی و بدشانسی‌های متعدد، مانع از کسب نتایج مطلوب‌تر شد. در نهایت، با تساوی در بازی الجزایر و اتریش، امیدهای ایران برای صعود به مرحله حذفی به طور کامل از بین رفت. پرواز تیم ملی فوتبال ایران، حامل بازیکنان و کادر فنی، ساعت ۱۳ فرودگاه مهرآباد تهران در زمین خواهد نشست. با بازگشت ملی‌پوشان، پرونده یکی از خاص‌ترین و تلخ‌ترین تجربه‌های فوتبال ایران در جام جهانی بسته خواهد شد. این دوره از رقابت‌ها، با تمام فراز و نشیب‌هایش، درسی فراموش‌نشدنی برای فوتبال ملی ایران به ارمغان آورد و امید است با برنامه‌ریزی‌های دقیق‌تر و حمایت‌های بیشتر فوتبال ایران در میادین بین‌المللی باشیم.

گذاشته بود، با حوصله پیراهن‌ها را امضا کرد و حتی با یک صادر و نوزادش عکس یادگاری گرفت.

در پایان، با افزایش جمعیت، بازیکنان به تدریج سوار اتوبوس شدند. هنگام ترک مرکز خرید، مردم تیخوانا با تشویق ممتد و شعار حماسی «ایران، برادر، شو دیگر مکزیک هستی» (¡Irán, hermano, ya eres mexicano!) از کاروان تیم ملی بدرقه‌ای احساسی به عمل آوردند. بازیکنان نیز از پشت شیشه اتوبوس برای مردم دست تکان دادند و با لبخند از شهری خداحافظی کردند که در روزهای دشوار جام جهانی، برای آنها چیزی فراتر از یک محل اقامت بود؛ خانه‌ای دوم که خارطه میهمان‌نوازی‌اش برای همیشه در ذهن ملی‌پوشان باقی خواهد ماند.

پیراهن تیم ملی ایران، فارغ از نام بازیکنان، برای مردم تیخوانا جذابیت ویژه‌ای پیدا کرده است.

میدان مرکز خرید نیز از حضور تیم ملی ایران پررنگ شد. «تانیا گالیندو»، مدیر بازاریابی مجموعه، این اتفاق را تجربه‌ای ارزشمند توصیف کرد و گفت بازیکنان ایران با صبوری بی‌نظیری به درخواست مردم پاسخ دادند. در میان هواداران، زنی به نام «کارن» نیز حضور داشت؛ کسی که به واسطه نامزد ایرانی‌اش از حامیان سرسخت تیم ملی شده بود و تلاش می‌کرد امضای ستاره‌ها را روی پیراهنی که پیش‌تر از اعضای کاروان هدیه گرفته بود، جمع‌آوری کند. امیرقلعه‌نویی، سرمربی تیم ملی نیز با وجود روزهای سختی که پشت سر

گذشت، در بخش دیگری از مرکز خرید، دنیس اکرت (مهاجم رومانی‌نشین)، پیام می‌رساند و محمد معوی در حال گفت‌وگو با چند شهروند مکزیک‌بی دیده شدند؛ اگرچه محتوای گفت‌وگو مشخص نبود، اما از چهره‌ها می‌شد حدس زد که صحبت‌ها حول مسابقات جام جهانی و حذف نا‌دلایه ایران می‌چرخد.

بازیکنان جوان تیم ملی نیز سهم خود را از این استیفر داشتند؛ امیرمحمد رزاقی نیا، محمد خلیفه و دانیال ایبری بارها برای گرفتن عکس سلفی کنار هواداران ایستادند و نشان دادند که با استقبال وسیع کاربران شبکه‌های اجتماعی روبه‌رو شد.

در بخش دیگری از مرکز خرید، دنیس اکرت (مهاجم رومانی‌نشین)، پیام می‌رساند و محمد معوی در حال گفت‌وگو با چند شهروند مکزیک‌بی دیده شدند؛ اگرچه محتوای گفت‌وگو مشخص نبود، اما از چهره‌ها می‌شد حدس زد که صحبت‌ها حول مسابقات جام جهانی و حذف نا‌دلایه ایران می‌چرخد.

بازیکنان جوان تیم ملی نیز سهم خود را از این استیفر داشتند؛ امیرمحمد رزاقی نیا، محمد خلیفه و دانیال ایبری بارها برای گرفتن عکس سلفی کنار هواداران ایستادند و نشان دادند که با استقبال وسیع کاربران شبکه‌های اجتماعی روبه‌رو شد.

در بخش دیگری از مرکز خرید، دنیس اکرت (مهاجم رومانی‌نشین)، پیام می‌رساند و محمد معوی در حال گفت‌وگو با چند شهروند مکزیک‌بی دیده شدند؛ اگرچه محتوای گفت‌وگو مشخص نبود، اما از چهره‌ها می‌شد حدس زد که صحبت‌ها حول مسابقات جام جهانی و حذف نا‌دلایه ایران می‌چرخد.

بازیکنان جوان تیم ملی نیز سهم خود را از این استیفر داشتند؛ امیرمحمد رزاقی نیا، محمد خلیفه و دانیال ایبری بارها برای گرفتن عکس سلفی کنار هواداران ایستادند و نشان دادند که با استقبال وسیع کاربران شبکه‌های اجتماعی روبه‌رو شد.

می‌دیدند، اما گل دیرهنگام اتریش به الجزایر، تمام آرزو‌ها را خاکستر کرد. گزارش «النتیک» در پایان تأکید می‌کند که اگرچه مشکلات غیرورزشی، محدودیت‌های شدید سفر و شرایط نا‌ایر تأثیری شگرف بر عملکرد ایران داشت، اما ضعف‌های فنی، تصمیمات تاکتیکی و هدررفت فرصت‌ها نیز در این حذف بی‌تأثیر نبودند. بدین ترتیب، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایران با حسرتی ابدی به پایان رسید؛ حسرتی تیمی که با وجود داشتن نه‌تنها باحریفان در زمین، که با مجموعه‌ای از مواضع پستی‌خارج از مستطیل سبز نیز رقابت کرده است.

هرچند امکانات تمرینی در مکزیک مورد رضایت بازیکنان قرار گرفت، اما رفت‌وآمد مداوم هوایی و مرزی میان مکزیک و آمریکا، خستگی مضاعفی به تیم تحمیل شده که حتی فرصت کافی برای تطبیق با اختلاف ساعت و آماده‌سازی پیش از مسابقات را نداشته است. سرمربی ایران این وضعیت را بی‌عدالتی محض در حق تیم ملی دانست و از فیفا خواست نقش فعال‌تری در حمایت از روح ورزش‌بازان را از دست داد؛ کاپیتان فوتبال طلایی بسیاری از دست داد؛ گل مرود شده برابر بلژیک، گل لغو شده با VAR در دیدار با مصر، پالتی از دست رفته طارمی و نتایج غیرمنتظره روز پایانی، دست به دست هم داد تا رویای صعود نقش بر آب شود. در آخرین روز، بازیکنان برای دقایقی خود را صعود کرده

شلیک به رویای فوتبال ایران در اتاق‌های تاریک غیر فوتبالی‌ها

پشت‌پرده وداع یوزها

سوز

محسن ذاکری

خبرنگار

حذف تیم ملی فوتبال ایران از جام جهانی ۲۰۲۶، هرگز یک ناگامی صرفاً ورزشی نبود؛ این وداع تلخ، روایتی چندلایه از تنگناهای غیر ورزشی، محدودیت‌های سفری بی‌سابقه و تصمیم‌هایی است که به باور بسیاری از اعضای کاروان، میدان مسابقه را برای ایران نابرابر کرد. گزارش تازه نشریه معتبر «النتیک» تصویری تکان‌دهنده از روزهای پرچاشی ایران در این تورنمنت ترسیم می‌کند: روزهایی که از نخستین قدم تا آخرین سوت، با معادلاتی فراتر از مستطیل سبز گره خورده بود.

مصائب ایران از همان بدو ورود به آمریکای شمالی کلید خورد. تنش‌های دیرینه تهران-واشنگتن، بسیاری از اعضای کادر فنی، اجرایی و پشتیبانی را از دریافت ویزا محروم کرد